

IMELDA LAMBERTINI

Patrónka prvoprijímajúcich detí (1322-1333)

"Povedzte mi, ako môže človek prijať do srdca živého Ježiša a nezomrieť od radosti," hovorila desaťročná Magdaléna rehoľným sestram, ku ktorým nedávno prišla. Možno si pomyslíte, že túžba vstúpiť do kláštora je u dievčatka v jej veku nezvyčajná. A predsa to bolo v tých časoch celkom bežné. Mnohé deti prichádzali do kláštorov a žili v nich spolu s rádovými sestrami, aj keď necítili povolanie k rehoľnému životu. Navyše Magdaléna nebola ako iné dievčatá. Hoci sa vyznačovala miernosťou a jednoduchosťou, vedela, čo chce.

"Ach, aká by som bola šťastná, keby som mohla bývať v dome, v ktorom prebýva Ježiš!" vravela si.

Napriek útlému veku tak naliehavo prosila rodičov - grófa a grófkú Lambertiniovcov, aby jej dovolili vstúpiť do kláštora dominikánok vo Valdipietre neďaleko Bologne, že

napokon súhlasili. "Ktovie," vravela si grófká, "možno si to pre ňu želá Boh." Magdaléna vstúpila do kláštora a prijala meno Imelda, čo znamená "daná svetu ako med". Dovtedy žila v pohodlí obklopená prepychom útulného domova. V novom domove sa však uspokojila so strohou mníšskou celou. Nemala nič iba priču na spanie, stôl, stoličku a kríž. Kol'ká chudoba!

Imelda neraz vyzerala po skončení svätej omše trochu smutná, ale nie preto, sa musí vrátiť do neútulnej cely. V tých časoch mohli deti pristúpiť k svätému prijímaniu až po dovŕšení štrnástich rokov. "Ešte štyri roky," smútila Imelda. Tak dlho musí čakať! V kláštore trávila celé hodiny v poklone pred sviatostným Ježišom. V noci sa potajomky vkradla s rehoľnými sestrami do kaplnky a spievala s nimi officium. Každý deň prosíkala, aby jej dovolili pristúpiť k svätému prijímaniu, ale márne.

V roku 1333 na vigíliu Nanebovstúpenia Pána Imelda oslávila jedenáste narodeniny. U dominikánok bol ten deň veľkým sviatkom: slávilo sa prvé sväté prijímanie. Zo všetkých mestských štvrtí prišli malé dievčatá oblečené ako nevesty, v náručí niesli kytice ľalí a kládli ich na oltár pre obraz Panny Márie. Ako im len

Imelda závidela! Nie však pekné šaty, ale to, že v svätej, hostii prijímajú Ježiša. Úpenlivo prosila svojho spovedníka, aby urobil výnimku.

-Dovoľte mi prijať Ježiša!

-To neprichádza do úvahy, -rázne odvetil kňaz.

S ťažkým srdcom sa podrobila. Začala sa svätá omša. Imelda sedela na svojom mieste na chórovej lavici a nevládala zadržať slzy. Prečo jej bránia prijať Ježiša? Keď nastala slávnostná chvíľa a prvoprijímajúce dievčatá podišli k oltáru, Imelda mala pocit, že zamdle. O chvíľu s hlavou v dlaniach klesla na dlažbu a rozplakala sa.

Nesmierna láska pohla Božie srdce. Všetci prítomní s ohromením videli, ako sa z cibória v kňazových rukách oddelila jedna hostia a vzniesla sa do vzduchu. Vznášala sa nad oltárom, niesla sa vzduchom k rehoľníckam na chóre a prekĺzla cez mriežku, ktorá ich oddeľovala od ostatných veriacich. Zhromaždení stáli s otvorenými ústami a nevedeli odtrhnúť zrak od malej bielej žiarivej hostie. Čo to má znamenať?

Imelda kľácala a s plačom sa modlila. Stalo sa, čo nikto nečakal. Vznášajúca sa hostia sa zastavila nad jej hlavou. Chrámovou loďou sa šírila príjemná vôňa. Nikto sa neodvážil ani pohnúť. Imelda bola vo vytržení, nehýbala sa. Minúty plynuli. Hostia sa stále vznášala medzi nebom a zemou, nad hlavou dievčaťa.

Ohromený kňaz vzal paténu a vyšiel na chór. Vzal hostiu do ruky a položil ju na paténu. Imelda celkom prirodzene zdvihla hlavu a so zatvorenými očami otvorila ústa pripravené prijať hostiu. Kňaz v tej chvíli pochopil, že je to Pánova vôľa, a poslúchol. V najkrajšom mesiaci v roku, v máji 1333, keď kvitnú kvety a vyspevujú vtáčence. Imelda pristúpila k svätému prijímaniu. Prežiarená nadprirodzenou radosťou zotrvala v hlbokéj poklone. Čas plynul ďalej. Keď to trvalo už príliš dlho, rehoľníčky ju požiadali, aby vstala, no dievčina, inokedy taká ochotná a poslušná, nereagovala. Mníšky naliehal, no nič nedosiahli. Novicka sa ani nepohla. Dôvod bol rovnako prostý ako ohromujúci: nebola už medzi živými. Imelda zomrela od lásky a šťastia z prvého svätého prijímania.

Zázračne zachované drobné telo blahoslavenej Imeldy Lambertiniovej odeté do bielych šiat so závojom novicky a s korunou z nepoškvrnených bielych odetou na hlave spočíva v krásnom relikviári v kostole sv. Sigismonda, v talianskej Bologni. V roku 1923 bola blahorečená, dostala prezývku eucharistický kvet a stala sa patrónkou prvoprijímajúcich. Azda práve na ňu myslel pápež Pius X., keď v roku 1910 vyhlásil, že deti môžu pristúpiť k svätému prijímaniu vtedy, keď si dostatočne uvedomujú a chápu, že prijímajú telo Kristovo. Blahoslavená Imelda má sviatok 13.mája. (Blanch Rivierová, Eucharistické zázraky v živote svätých)

Rozhovor s rodičmi o sv. Imelde:

- Kto je to rehoľná sestra, novicka a čo kláštor, kláštorný život?
- V akom dome to prebýva Pán Ježiš?
- sv. Imelda bola dominikánka. Chceš vedieť viac? <https://dominikanky.sk/>
- prečo si Magdaléna zmenila meno na Imelda?
- Prečo bola Imelda smutná po skončení sv.omše?
- Ak trávila Imelda čas s Pánom Ježišom ? Ako tráviš čas s Pánom Ježišom ty?
- Ako prišli oblečené dievčatá na slávnosť 1. sv. prijímania? Prečo sú oblečené v bielej farbe?
- Čo je to cibórium? - liturgická nádoba, kalich
- Čo zázračné sa udialo na slávnosti 1. sv. prijímania?
- Prečo Imelda zomrela? Aj ja musím zomrieť, keď prijmem Pána Ježiša? Čo budem robiť s Pánom Ježišom v mojom srdci? Kedy bude prichádzať do môjho srdca? A odíde z neho niekedy?
- Som aj ja šťastný/á z toho, že Pán Ježiš príde do môjho srdca a túžim ho v hostii prijať? - Kedy môžu deti pristúpiť k 1. sv. prijímaniu?

Tvorivá úloha:

Vyber si len jednu možnosť.

- Nakresli, ako by si strávil deň s Pánom Ježišom.
- Vytvor darček pre Pána Ježiša.
- Vymysli a napíš modlitbu, ktorou by si sa prihovoral Pánu Ježišovi.

Rodinná úloha: Pána Ježiša môžem spoznať aj v krížovej ceste.

Ako rodina sa v nedeľu spoločne zúčastníme na krížovej ceste.

JEŽIŠOV PROFIL

Meno:

Matka:

Pestún:

Deň narodenia:

Miesto narodenia:

Povolanie:

Jazykové znalosti:

Čo má Pán Ježiš rád:

Čo Ho rozčul'uje:

Jeho najväčší zážitok:

Jeho motto:

Čo má rád na mne: